

Sygn. akt II KK 361/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie **T.L. i A. Ż.**

skazanych z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 231 § 1 k.k. i innych

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 30 stycznia 2014 r.,

wniosków obrońców skazanych o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 17 kwietnia 2012 r.,

zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 13 czerwca 2013 r., na podstawie art. 532 § 1 kpk *a contrario*

p o s t a n o w i ł
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W kasacjach wniesionych od wskazanego powyżej wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 13 czerwca 2013 r., zmieniającego wyrok Sadu Okręgowego z dnia 17 kwietnia 2012 r., sygn. akt VIII K .../08, także poprzez wymierzenie skazanym T. L. i A. Ż. nowych kar łącznych pozbawienia wolności za przypisane im przestępstwa w wymiarze: 2 lat (A. Ż.) i 2 lat i 3 miesięcy (T. L.), obrońcy obydwu skazanych zawarli wnioski o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku, w oparciu o przepis art. 532 § 1 k.p.k.

Odnosząc się do tych wniosków Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wnioski - w stwierdzonych w sprawie okolicznościach – nie zasługują na uwzględnienie.

Nie ulega wątpliwości, że określona w art. 532 § 1 k.p.k. instytucja wstrzymania wykonania wyroku ma charakter wyjątkowy. Dotyczy wszak orzeczeń prawomocnych, a przez to i bezzwłocznie – co do zasady, jak to przewiduje przepis art. 9 § 1 i § 2 k.k.w – wykonalnych, wydawanych (w przypadku kasacji stron) w następstwie przeprowadzenia kontroli instancyjnej. Potrzebę zastosowania wstrzymania wykonania kary nie może zatem na pewno uzasadniać sama czynność procesowa – wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero w istocie wówczas, gdy bądź to (niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej) już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą **wyjątkowo** dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Przy czym w tym drugim przypadku – jak to akcentuje się w orzecznictwie (np. por. postanowienie Sądu Najwyższego z 23 czerwca 1996, V KKN 11/96 – S. Zabłocki, Przegląd orzecznictwa SN, Palestra 1996, nr. 5 -6, s. 235) wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia powinien też zawierać dodatkową argumentację wskazującą na duże prawdopodobieństwo zasadności podniesionych w kasacji zarzutów i przez to nieodwracalność skutków kary w razie jej wykonania.

Analizując wniesione na rzecz skazanych kasacje w kontekście owych wymogów dotyczących możliwości zastosowania wstrzymania wykonania zaskarżonego nimi orzeczenia, nie sposób uznać, by przedmiotowe wnioski obrońców skazanych zasługiwały na uwzględnienie.

Zarzuty podnoszone w kasacjach (jakkolwiek niektóre „nominalnie” znacznej rangi) nie implikują jednak takiego oczywistego przekonania o tym, że istotne względy przemawiają za ich niewątpliwą zasadnością.

Stopień prawdopodobieństwa takiej ich oceny nie jest bowiem na tyle wysoki, by obecnie pozwalał - z tego tylko powodu – uznać potrzebę wstrzymania wykonania orzeczonych wobec skazanych prawomocnych kar.

Nadto, przytaczane przez obrońcę skazanego A. Ż. (i potwierdzone przedłożoną dokumentacją) okoliczności dotyczące jego córki, żony i jej rodziców (k. 15 – 17; 20 – 71 akt SN II KK ... /13) nie mają też na tyle doniosłego i

nieodwracalnego charakteru, by samoistnie dowodzić potrzeby zastosowania, wobec tego skazanego, przepisu art. 532 § 1 k.p.k. Analiza tych dokumentów i wskazanych przy tym przez obrońcę faktów może – co najwyżej – uzasadnić przekonanie o tym, że mogą one stanowić (i to też ewentualną) podstawę odroczenia, bądź przerwy w wykonywaniu kary (art. 150 i 153 k.k.w.

Z tych to względów postanowiono jak wyżej.